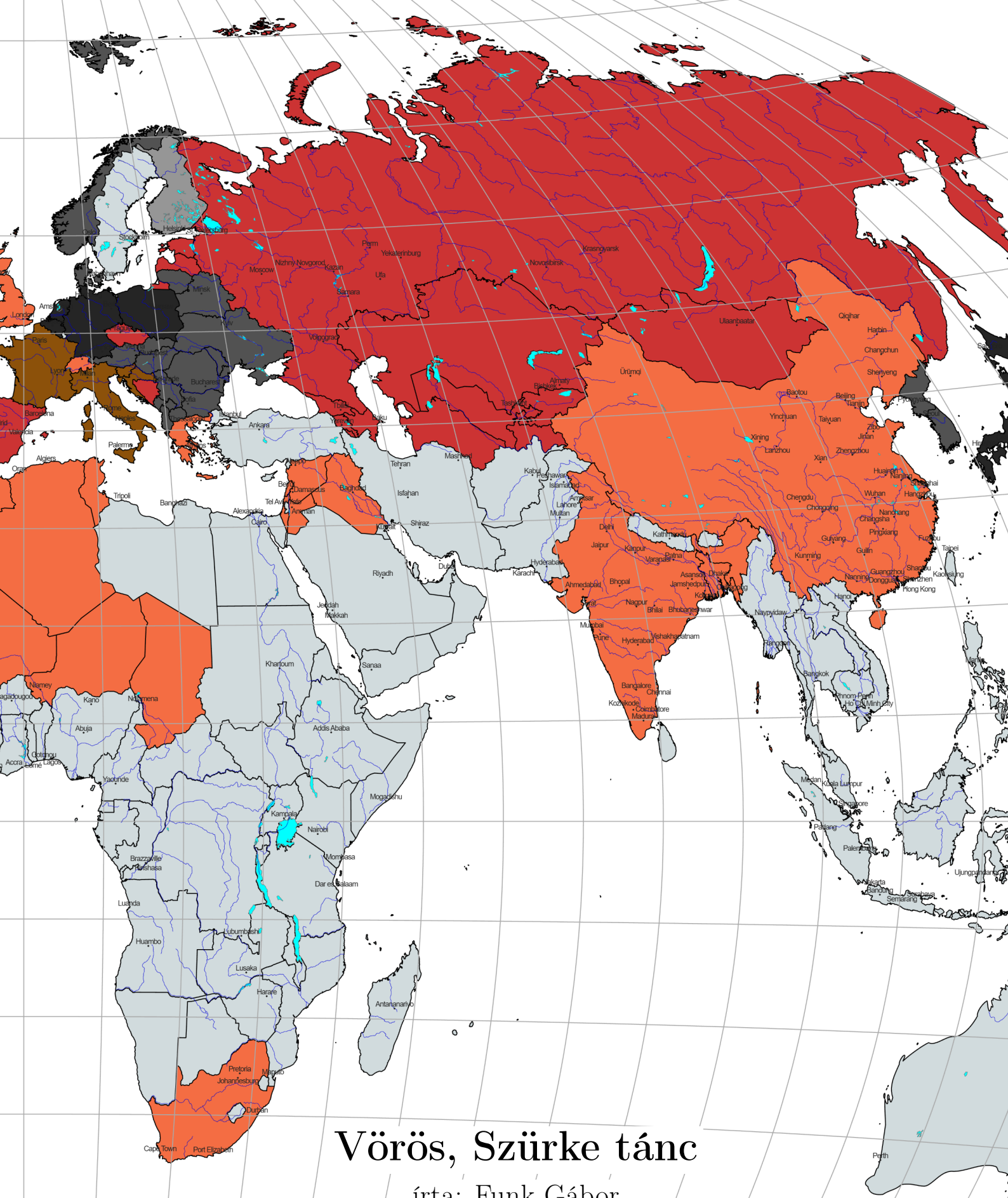

Vörös, Szürke tánc

írta: Funk Gábor

Előszó

"Egy olyan lehetetlennek tűnik, hogy ez megtörténjen de mégis, talán nem olyan távoli."

1935. június 6.-án A Szovjetunió hadüzenet nélkül lerohanta Romániát és Törökországot független országokat majd leváltotta az ottani kormányokat egy mély szocialista rezsimmé. Nem sokkal később Franciaországba és Nagy Britanniába kitört a kommunista forradalom. Míg Franciaország a semlegességet választotta, Nagy Britannia egy radikális, új féle kommunizmust vett fel és azon volt, hogy Amerika és a régi gyarmatai is felvegyék ezt a kommunizmust. E torz, új ideológia a Sztálinista-Leninista Oroszország ideológiája ellen állt fel és annak elpusztítására hívta az embereket. 1939. május 10.-én a tengelyhatalmak hadat üzentek Lengyelországnak, a Szovjetuniónak és annak szövetségeseinek.

Ez a történet korántsem teljes. Az olvasó amennyiben szeretné, saját képzeletére is hagyatkozhat a nem megkötött részeknél.

Tartalomjegyzék

Előszó	2
1. 1939 december 16. Debrecen	4
2. 1940 február 2. Temesvár	5
3. 1940 október 20. Kiev	6
4. 1941 november 8. Moszkva, Kreml	7
5. 1941 november 13. Moszkva	8

1. fejezet

1939 december 16. Debrecen

János éppen a huszonegyedik életévébe volt, amikor megkapta a behívó levelét Debrecenbe. Ott megismerkedhetett a felettesével, Nándorral aki elmondása szerint már harcolt Oroszország szívében de ezt csak ő állítja. Kedves ember volt. Jól bánt a katonákkal akik alatta szolgáltak. Elindultak hát és megkezdték a hadműveletet. Berlin azt akarta, hogy a magyarok a román sereg figyelmét vonják el és vonuljanak be Bukarestbe ezzel is gyengítve a keleti blokk erejét. Hitler jól tudta, hogy a magyarok revíziója a románokra is kiterjedt, ezért is adta nekik ezt a feladatot. Nándor szakaszát is ide küldték.

- Emberek! Eljött a mi időnk. Most a magyar népen a sor, hogy visszafoglalja a régi területeinket. Elvárom mindannyiótoktól, hogy a magyar katonákhoz méltóan viselkedjete a háború során és magabiztosan segítsétek a bajtársaitokat. Nincs mit vesztenünk de nyerni sokat nyerhetünk. Segítségük így hát a magyar hon visszaszerzését és győzelemre fel! - Nándor kis beszéde után máris megindult vonaton katonáival Szeged felé ahonnan aztán fél napon belül el is érték a kontaktpontot.

János még ugyan nem harcolt egy háborúba se de elhívta magával Nándor beszédje. Nem tudta, milyen volt a békés Trianon előtti haza mert akkor még nem élt. Nem is tudta, hogy milyen a háború de azt mondták neki, hogy a háború első évében csak helyőrségi feladatokat fog ellátni a szakaszával. Ehhez képest amikor a kontaktponthoz értek, még bőven Temesváron túl sem sikerült területet szerezni így nekik is segíteni kellett az invázióba. Óbébán keresztül ment Nándor szakasza. Ott szerencsére csak kisebb tűzharcra került sor. Eleinte rosszul haladt az invázió de a németektől kapott harckocsik megfordították az invázió állását egy hónapon belül.

2. fejezet

1940 február 2. Temesvár

Amikor János Temesváron őrizte a kiharcolt békét a háború alatt, viszonylag kevés esemény történt. Nem volt ellenállás, nem voltak ellenséges repülőik akik bombázták volna az infrastruktúrát se a várost. De egy kis gyerek mindig felbukkant, amikor János őrködött. Misi volt a neve. A háború miatt bevezették az ételjegyeket és Misi családja már így is szegény volt. János mindig adott neki egy tenyérnyi ételt az ő adagjából pedig tudta, hogy megparancsolták nekik, hogy amíg nem tér véget a háború addig nem segíthet senki sem a civil lakosságnak ugyanis akkor a fókuszuk elcsúszna arról, hogy meg kell nyerni a háborút. Egyik nap amikor a kisfiú felkereste Jánost, beszédbe elegyedtek:

- Mondd János, te hiszel a békében?

- Én bizony hiszek.

- Akkor miért van mégis puska a hátadon? - Kérdezte a gyerek. Oly egyszerű kérdés de János mégsem tudta a választ. Most ahogy belegondolt, nem tudta miért harcolnak az oroszok ellen hiszen ők is az imperialisták ellen voltak és ők is a szocializmus egyfajta képviselői. Csak a szín volt a más és a vezető. Szürke vagy vörös, mit számít már. Sosem gondolt bele még, hogy ő maga mennyire szocialista vagy hogy mennyire szereti ő maga a nemzetét. Parancsot kapott, amit teljesített és ez volt a lényeg. Azt mondták neki, hogy ez vezet a háború végéhez vagyis a békéhez.

Napok múltán Nándor szakaszát elküldték a frontra. Horthy szerint minden magyar katonára ott van szükség ahhoz, hogy az oroszokat a saját hazájukban legyőzzék.

3. fejezet

1940 október 20. Kiev

"A következő év lesz a történelem valaha legbrutálisabb csatáinak színtere így hát mindenki készüljön fel testileg és lelkileg, hogy a lehető legerősebb és legjobb odaadással harcoljunk addig amíg nem győzünk vagy mindannyian meg nem halunk. A visszavonulás vagy megadás nem lehet opció! Nem adhatjuk meg magunkat és nem hátrálhatunk meg olyan népek előtt akik nálunknál sokkal alacsonyabb rendűek!" - Himmler üzenete a németekhez és a szövetségeseikhez.

A német erő habár még előre haladt már látszott, hogy nem éli meg a háború végét. A britek északról, Leningrád felől indították az inváziót míg a németek a lengyel határról. Kievet már elérték a németek és szövetségesei. János ott volt. Harcolt Kievnél és látta a pusztítást, amit a harcok okoztak. Azt is furcsállotta, hogy habár teljesen jogos lett volna a szovjet katonák mégis inkább bent maradtak a városba és vállalták a bekerítést mint hogy feladják azt. A bátorságuk és elszántságuk megihlette Jánost is. A rádióba most Molotov beszédét hallotta:

"Az áruló britek betörték hazánk szívébe és addig nem nyugszanak míg az emberek hatalmát azoktól el nem veszik erővel. Ki kell tartanunk, elvtársak! Sztálin elvtárs vezetése alatt a háború menete legfeljebb két hónap múlva megfordul és győzedelmesek leszünk!"

Nem volt igaza. A háború ugyanolyan tendenciát mutatott a következő évben is, mint eddig viszont rendkívül veszteséges volt mindkettő oldalnak. A britek rengeteg embert veszítettek Leningrádnál a németek pedig a páncélosaik kétharmadát elvesztették a következő évben.

4. fejezet

1941 november 8. Moszkva, Kreml

"Elvtársak, sajnálom. A Szovjetunió egykor a legerősebb volt, mégis most a világ összefogott ellenünk és elárult minket. Eddig sose hittem volna, hogy lesz majd idő, amikor tankok és lovak fognak heverni az utcáinkon és mezeinken. Agresszorok ellen jöttünk létre és végül agresszorok lettünk. Az országunk bele fog pusztulni a sötétségbe és az imperialisták elnyomásába. Veszítettünk és egyedül a németek és britek kegyelmében bízhatunk. Egy olyan kegyelemben, ami nem létezik. Sajnálom, elvtársak. Vesztettünk."

- Egy levél az egykori (állítólagos) Sztálin elvtárs asztalán.

Amikor János bejött, az asztalon csak a levelet, egy lámpást, egy pisztolyt és egy pipát talált. A széken vérben ázva egy alak ült. Lajos közelebb ment, felvette a pipát, megtisztította a ruhájával majd gondosan vissza rakta az asztal sarkába. Bejött az őrnagy is. Láta ő is ezeket mind, majd megállt és elgondolkodott. Kis idő múlva halkán megkérdezte:

- Ez ő?

- Igen. - Felelte János.

- A levelet elolvastad?

- Nem. - Nándor szemügyre vette majd mondta:

- Talán ez egy olyan levél, amit nem arra szántak, hogy elolvassanak.

- Talán.

- De mégis, mi van ha a népéhez szólt? - Ebben a pillanatban mind a kettőnek a saját országának vezetője jutott eszébe. Mi lenne, ha ez az ő szobája lenne és idegen katonák lennének? Mit írt volna vajon az ő vezetőjük? Mit érzett volna vajon ilyenkor?

- A legjobb az, ha ez a levél nem jut el senkihez. - Mondta Nándor, majd kiment a teremből.

János ezt követően még egyszer megnézte magának az embert, közelről is. Akkor úgy vélte a legjobbnak, hogy mégsem hagyja veszni ezt a levelet. Elővette a táskáját és gyorsan belerakta a levelet majd távozott. Még egyszer utoljára az ajtóból megnézte magának a kis asztalt. Közben hallott mindent: a bombák becsapódását, a harcokcsik lánctalpának csikorgását és még egy mérges tisztet is, amint rohamot parancsolt az osztagának.

5. fejezet

1941 november 13. Moszkva

A következő napokban erős tűzharc volt a moszkvai védők és a németek között. Nándor és szakaszának a feladata a város elfoglalt részének az átfésülése volt. Egyszer csak találtak egy nagy épületet, amely kívülről úgy nézett ki mint egy lakossági épület, de valami furcsa volt benne. Hosszú volt, rengeteg ablaka volt és csak egy ajtaja középen. János úgy gondolta, hogy ha valahol találni fognak valamit akkor az csak itt lehet. Amikor bementek, szobáról szobára jártak amíg el nem érkeztek egy műhely szerű szobába. Itt János amit talált, elborzadt. Az egyik papír stócon egy nagyon furcsa bombát látott. Meg volt említve a maghasadás és az, hogy több ezer km-es robbanásra képes. János meghátrált.

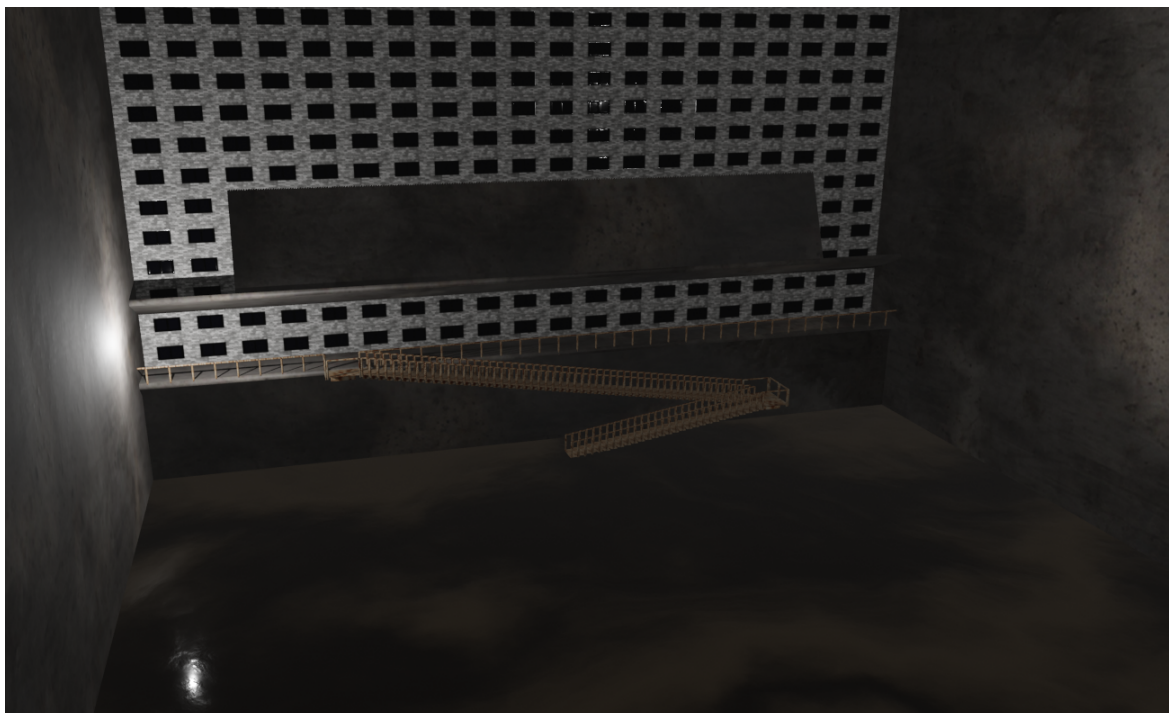
- Mit talált, közlegény? - Lépett oda hozzá Nándor. János nem szólt csak rámutatott a papírhalomra. Nándor is alaposan szemügyre vette majd megállapította.

- Ez valami csodafegyverük lehet, vagyis annak a terve. Ha valóban ez, akkor el kell vinnünk magyar területre. Nem találhatják meg a britek vagy a németek. Nekünk kell ez a fegyver arra, hogy megvédjük magunkat. - Erre János gondolkodott. Hogyan védhetnék meg magunkat egy pusztító fegyverrel. Nem értette pontosan a bomba működését, de tudta, hogy a több ezer kilométer az sok, nagyon sok. Ezúttal magabiztosan visszaszólt Nándornak:

- Ezt a tervet meg kell semmisítenünk. Az emberiség érdekében. Nem szabad, hogy innen kikerüljön.

- Katona, ezt a tervet el kell juttatni a mieinkhez otthon. Ne feledje, a parancs nem teljesítése az árulás. - János gondolkodott. Most nem gondolkodott a jövőn, csak ezen. Tudta, hogy ha áruló lesz a fronton, akkor kivégzik. Egyfelől azt is tudta, hogy akármilyen szerkezet ez, nem szabad használni és jobb, ha vele együtt veszik el, mintsem hogy használják. Végül döntött.

- Sajnálom, uram. Ezt a fegyvert senkinek sem szabadna használnia. - Ezt követően elővett egy gyufát és felgyújtotta a papírokat. Nem tudta, mi fog következni ezután de tudta, hogy jól cselekedett.

5.1. ábra. A laboratórium bejárata.

A háború vége fele a tengelyhatalmak és németek serege legyengült. Moszkvánál túl nem tudtak tovább nyomulni és szépen lassan a guerillák visszaszerezték a németek által őrzött szovjet területeket. Lavrentyij Pavlovics Berija elrendelte a németek és britek elleni teljes ellentámadást és mindenkit behívott szolgálásra aki elérte a 16 éves életkort. Olaszországba kitört a kommunista forradalom, Németországba pedig pár magas rangú parancsnok tisztogatást rendelt el a Hitler pártiak ellen és azok szimpatizánsai ellen. Az ország öt részre oszlott és megszűnt létezni mint effektív háborúzó fél. Végül az atomfegyvereket mindkettő kommunista nagyhatalom bevetette. Az oroszok és britek rengeteg bombát dobtak le egymásra. Végül a nukleáris tél beköszöntött és a két oldal egy nem várt békével lezárta a háborút. A Csendes-óceán olyan szennyezett lett, hogy a halállomány egészét fogyasztthatatlannak ítélték.